

beslutning at sige ja til Amsterdamtraktaten efter at have sagt ja til Edinburgh-Afgørelsen, er det en stor beslutning at sige nej, for dermed sætter vi først Europa i stå og dernæst os selv ud på et sidespor. Både derfor og fordi Amsterdamtraktaten er et skridt i den rigtige retning, siger vi ja.

Det nærhedsprincip, som vi lagde så stor vægt på med Maastricht-Traktaten, bliver styrket, og dermed svækkes den centralisme, vi er imod. Med Amsterdamtraktaten bliver udvidelsen af EU med de østeuropæiske og baltiske lande en realitet, og det vil styrke det fædrelandenes Europa, vi konservative ønsker. For os betyder udvidelsen med Østeuropa og Baltikum den endelige heling af det Europa, Jerntæppet knækkede. Det betyder en fremtid i Europa med fred, frihed og fælles fremgang, og det betyder et Europa med økonomisk vækst og et bedre miljø – et Europa, der kan tage udfordringen op med det amerikanske kontinent og de asiatiske tigre. Et ja til Amsterdamtraktaten er en historisk opgave for vores generation, en opgave, vi ikke må svigte.

Lad os så vende os mod de danske forhold, der ligger foran os, og ikke kun se på Danmarks placering i Europa. Også de indenrigspolitiske forhold skal jo afklares inden længe, og måske før vi troede indtil for få dage siden. Natten er jo ikke omme.

Politik handler om at se fremtiden i øjnene og i tide vælge den rette kurs, og fra De Konservatives side har vi i lang tid fundet regeringens selvvalgte reformpause lige siden 1993 ganske uacceptabel. De eneste bevægelser, vi har set, kom, da vi lavede finanslovforlig med regeringen i 1995, men vi kan altså ikke bære den igen hver et år.

Vi har klart sagt, at der er brug for en ny skattereform, hvor marginalskatterne reduceres, og hvor det gøres attraktivt for lavindkomstgrupperne at tage arbejde. Vi har klart sagt, at der er behov for lettelser for erhvervslivet, især for den eksportsektor, som skal finansiere vores velstand, så den ikke alene bevares, men forbedres. Vi har klart sagt, at der er behov for reelle lettelser i de administrative byrder på 22 mia. kr. Og generationsskiftet skal gøres lettere, så vi ikke alene skaber arbejdspladser, men også bevarer arbejdspladser. Ifølge en analyse i Børsen risikerer vi jo at miste 500.000 arbejdspladser på grund af for tunge generationsskifteregler.

Vi har klart sagt, at der er behov for en reform af vores uddannelsessystem og især vores folkeskole, så vore børn kan stå sig i den internationale konkurrence, når de bliver voksne. Vi har klart sagt, at der er behov for en arbejdsmarkedsreform, hvor dagpengeperioden afkortes, så den bliver som i Norge, og hvor rådighedsreglerne strammes, så vi sikrer os mod flaskehalsproblemer og mod, at dansk økonomi ødelægges af inflation. Vi har klart sagt, at der er behov for en sundhedsreform, så levealderen atter kan stige og ventelisterne nedbringes. Vi har klart sagt, at der er brug for en opstramning af retsvæsenet, så der bliver mere politi og færre indbrud samt mere konsekvens over for voldsforbryderne. Og vi har klart sagt, at der skal strammes op inden for flygtninge- og indvandrerpolitikken, så vores naturlige godhed ikke misbruges som tosegodhed.

For os er frihed og tryghed ikke modsætninger, men hinandens forudsætninger. Vi skal have mere frihed til at indrette vore egne liv og være mere i fred for offentlig indblanding og registrering og regulering, men samtidig skal vi være trygge ved, at det offentlige udfører sine opgaver ordentligt og betryggende.

Vi skal være trygge ved, at vore børns skolegang er den bedst mulige. Vi skal være trygge ved, at vore hospitaler er de bedst mulige, så vi ikke har flere dødsfald på grund af kræft og hjerte-kar-sygdomme, end vore nordiske nabolande har. Vi skal være trygge ved, at vort miljø er det bedst mulige, så vi ikke drikker giftigt vand og spiser farlig mad. Vi skal være trygge ved vor ordensmagt og vore domstole, så vi er sikre på, at vor personlige frihed beskyttes, for derpå kendes et retssamfund jo. Inden for alle disse områder har vi ønsket og foreslået reformer, men vi har talt for døde øren; regeringen holder jo reformpause.

Men nu tyder noget på, at man er ved at vågne op. Nu langt om længe følger regeringen vort forslag om flere penge til politiet og sikre fængsler, nu langt om længe følger den vort forslag om at forbedre rådighedsreglerne, og nu langt om længe taler justitsministeren hurtigt og ivrigt om hurtigere afsoning for voldsforbrydere. Nu nærmer valget sig, og så går det ikke at være socialdemokrat, så skal man være konservativ. Men jeg er sikker på, at vælgerne vil gennemskue deres forklædning og foretrækker den rene vare, og derfor frygter vi heller ikke et valg, hvis regeringen vil have et valg nu efter at være vågnet op og have indset, at vi havde ret,